

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
Judecător: I. Barbacaru
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Cernet, A. Pahapol, L. Bulgac

Dosarul nr. 2ra-1054/17

ÎNCHEIERE

07 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Igor Gaiduc,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.19 împotriva lui Igor Gaiduc și Lina Gaiduc, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Igor Gaiduc și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 13 aprilie 2016,

c o n s t a t ă :

La 30 septembrie 2013, ÎMGFL-19, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Gaiduc și Lina Gaiduc, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, în baza contului personal deschis la ÎMGFL nr. 19 pe numele pârâților, în apartamentul acestora a fost livrată energia termică de către SA „Termocom”.

Pârâții nu au achitat serviciile prestate, iar datoria formată la data de 01 august 2013, constituia 19 987,03 lei, pentru energia termică, fapt ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar din contul pârâților a datoriei în sumă de 19 987,03 lei și a taxei de stat.

Ulterior, reclamantul ÎMGFL-19 și-a modificat pretențiile solicitând încasarea în mod solidar din contul pârâților a sumei de 11 205,45 lei pentru perioada 01 octombrie 2006 - 01 august 2013 (f.d. 54).

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 13 aprilie 2016, a fost admisă parțial acțiunea ÎMGFL-19 împotriva Gaiduc Igor și Gaiduc Lina, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica”, privind încasarea datoriei și a

cheltuielilor de judecată. S-a încasat în mod solidar de la Gaiduc Igor și Gaiduc Lina în beneficiul ÎMGFL-19 suma de 11 205,45 lei cu titlu de datorie acumulată pentru energia termică și apa caldă, pentru perioada 01 octombrie 2006 - 01 iulie 2013 și cheltuielile de judecată - taxa de stat în sumă de 336,16 lei, în total suma de 11 541,61 lei. În rest cererea s-a respins ca neîntemeiată (f.d. 82-83).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, s-a respins ca neîntemeiat apelul declarat de Gaiduc Igor; s-a menținut hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 13 aprilie 2016 (f.d. 116-118).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 01 martie 2017, Igor Gaiduc a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016 și a hotărârii Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 13 aprilie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, incorect au apreciat probele, au aplicat eronat normele de drept material și procedural.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 27.12.2016 (f.d. 119), cât și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursul lui Igor Gaiduc se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Igor Gaiduc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze, că motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Igor Gaiduc ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Igor Gaiduc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Ion Druță